

ANTONÍN JUCHELKA (1921-1987)

P. Antonín Juchelka se narodil 31.5.1921 rodičům Františkovi a Leopoldině Juchelkovým, kteří bydleli v Těškovících na čísle 68 (dnes zde stojí dům č. 228). Byl studentem Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži, kde maturoval roku 1939. Poté studoval teologii ve Vidnavě (u Jeseníku), která církevně spadala pod arcibiskupství ve Vratislavi, a proto obdržel kněžské svěcení 8. 12. 1944 tam a nikoliv v Olomouci.

Nejprve, ještě za války, působil jako kaplan v Bělutině (u Hranic na Moravě). Po osvobození republiky v květnu 1945 byl dosazen jako duchovní správce do Bílovce. Tři měsíce spravoval farnost Březová a na Vánoce 1945 zakotvil na 22 let ve farnosti Čermná u Vítkova.

Do jeho farního obvodu patřily také obce Klokočov, Klokočůvek, Nové Těchanovice, Staré Těchanovice, Lhota a Véska. Sídlil na faře v Klokočově, kde hospodařila rodina Kylhofů.

Za pomoci mladých studentů, které nadchl pro věc, prováděl opravy a přestavby kostelů v Čermné, Těchanovicích, Klokočově a později také v Hradci nad Moravicí. Nové brizolitové omítky realizovala parta těškovických zedníků pod vedením Františka Seidlera a Františka Ondry, pomáhali také František Krčmář a jeho kyjovický švagr Antonín.

V roce 1967 byl p. Antonín Juchelka přeložen do Hradce nad Moravicí. Byl všude oblíben pro svou aktivitu a přátelský přístup. V září roku 1968 obnovil u Hradce poutě na Kalvárii, kterých se zúčastňovalo velké množství lidí ze širokého okolí.

K oživení náboženského života v Hradci nad Moravicí přispěl i slavnostní převoz ostatků Sv. Vojtěcha 20. května 1969, vystavených v kostele, jimž se přišly poklonit stovky našich věřících.

Znal velmi dobře city a smýšlení našeho slezského lidu, byl opravdovým lidovým knězem, který dokázal pomáhat potřebným útechou a radou. Usilovně se věnoval jak pastorační činnosti a výuce náboženství

Uspořádal zde také slavnostní první svaté přijímání pro téměř 100 dětí. Byl tak proslulý svou aktivitou a přátelským přístupem, že jej roku 1969 požádala rodina Jana Zajíce o církevní pohřeb svého syna ve Vítkově.

Na konci července 1972 uspořádal v Hradci slavnostní mši svatou u příležitosti 375. výročí posvěcení kostela. Zejména kvůli těmto akcím, které v době nastupující normalizace navštěvovalo velké množství věřících, byl na popud stranických orgánů přeložen roku 1973 do Slatinic u Olomouce.

Celý život dojížděl do svého rodiště v Těškovicích, kde občas vypomáhal místním duchovním správcům a vedl mše svaté.

Zemřel po krátké a těžké nemoci 18. 2. 1987 ve fakultní nemocnici v Olomouci. O pět dnů později byl dle svého přání pohřben v Pusté Polomi vedle svých rodičů, kteří zde na sklonku svého života žili u své dcery, Antonínovy sestry.